

KINDCENTRUM PAPENVOORT: OEKRAÏENSE KINDEREN MET PLEZIER NAAR SCHOOL

Het is woensdagochtend 8.45 uur. De Oekraïense kinderen van Kindcentrum Papenvoort komen langzaam binnendruppelen. Ze worden vriendelijk begroet door directeur Marike Vast. "Goedemorgen", zegt ze tegen iedereen. "Goedemorgen", zeggen de meesten vrolijk terug. Vandaag zegt David dat ook voor het eerst. Marike glundert: "David is een kind met een speciale leerbehoefte, dat maakt het extra mooi." Als iedereen om ongeveer 9.15 uur binnen is begint de les.

In gesprek met Marike Vast (directeur) en Anna Foget (ib'er) over de start en het onderwijs op deze nieuwe school.

Een nieuwe onderwijslocatie

Kindcentrum Papenvoort kwam voort uit de vraag van de gemeenten Aa en Hunze aan de schoolbesturen CKC Drenthe en Primair om er onderwijs te gaan verzorgen. Het is gehuisvest in een voormalig kantoor in Papenvoort. Marike: "We zijn in april 2022 gestart met zes leerlingen en inmiddels zijn

het er bijna zeventig. Allemaal in de leeftijd van vier tot dertien jaar. De gemeente Aa en Hunze heeft ons ondersteund en gefaciliteerd bij het realiseren van een geschikte onderwijslocatie. In de zomervakantie kwamen er nog lokalen bij." Inmiddels zijn schoolbestuur Kits Primair en het kindcentrum van CKC Drenthe in Beilen ook

WE ZIJN IN APRIL 2022 GESTART MET ZES LEERLINGEN EN INMIDDELS ZIJN HET ER BIJNA ZEVENTIG. ALLEMAAL IN DE LEEFTIJD VAN VIER TOT DERTIEN JAAR.

aangesloten en komen de kinderen uit zowel de gemeente Aa en Hunze als de gemeente Midden Drenthe. Sommigen wonen in de opvanglocatie op het terrein bij de school, zij komen lopend. Anderen wonen verder weg. Zij worden met taxi-busjes gebracht.

HET GROOTSTE DEEL VAN DE DAG KRIJGEN ZE LES IN HET NEDERLANDS, IN KORTE ZINNEN EN ONDERSTEUND MET GEBAREN.

Nederlands en Cyrillisch

“Door onze ervaringen met de taalklassen binnen CKC Drenthe, hadden we vrij snel duidelijk hoe het onderwijs aan deze kinderen eruit moest komen te zien”, gaat Marike door. “Kinderen krijgen dezelfde vakken als op de reguliere basisschool, maar de nadruk ligt op het leren van de Nederlandse taal. We gebruiken de leerlijn voor anders-taligen.” Daarnaast krijgen ze les in het Cyrillische schrift, hun moedertaal. Dat gebeurt met hulp van

Oekraïense medewerkers. Verwachting is namelijk dat de leerlingen naar hun eigen land zullen terugkeren. Het grootste deel van de dag krijgen ze les in het Nederlands, in korte zinnen

en ondersteund met gebaren. “Dat gaat goed en zo leren de kinderen de taal ook het snelst.” Na minimaal veertig weken kunnen ze overstappen naar het reguliere onderwijs.

Zorgenvriendje

“Elk kind krijgt als het op school komt een zorgenvriendje, een knuffel met een vakje dat je kunt afsluiten”, vertelt Anna. “Sommige kinderen hebben zorgen over bijvoorbeeld nare dingen die ze hebben meegemaakt. Die mogen ze opschrijven en in de knuffel stoppen. Als ze willen mogen ze er over praten, maar dat hoeft niet. Belangrijk is dat we laten merken dat we er voor hen zijn en niet meteen oordelen bij ongewenst gedrag. Daar kan namelijk van alles achter zitten.” Marike: “Je merkt dat bijna alle kinderen na twee weken ontspannen naar school gaan. Dat we veel aan sport, kunst, cultuur en muziek doen helpt ook. Daar kunnen ze zich in uitleven en zich gemakkelijk zonder woorden in uiten. In mei hebben we een groot feest georganiseerd samen met de ouders, met optredens en eten en drinken. Dat werkte heel ontspannend en verbindend voor iedereen.”

JE MERKT DAT BIJNA ALLE KINDEREN NA TWEE WEKEN ONTSPANNEN NAAR SCHOOL GAAN. DAT WE VEEL AAN SPORT, KUNST, CULTUUR EN MUZIEK DOEN HELPT OOK.

Samen werken aan plezier en ontwikkeling

Marike en Anna zijn heel blij met het Oekraïens-Nederlandse team. “Met elkaar kunnen we alles bieden wat de kinderen nodig hebben. Door onze Oekraïense logopedist lukt het bijvoorbeeld beter om kinderen met een speciale leerbehoefte te signaleren en te ondersteunen. Fijn is ook dat iedereen positief en flexibel is. Dat moet ook, want door cultuurverschillen bijvoorbeeld blijft het soms pionieren. We merkten bijvoorbeeld dat op scholen in Oekraïne minder aandacht wordt besteed aan het sociale aspect. Kinderen vinden het lastig om iets te vertellen,

ook als ze dat in hun eigen taal mogen doen. Daar moesten we een aanpak voor verzinnen. En wist je dat alle Oekraïense kinderen kunnen schaken?

**WE ZIEN DAT DE KINDEREN
MET PLEZIER NAAR ONS KIND-
CENTRUM GAAN EN STAPPEN
MAKEN IN HUN ONTWIKKELING.
DAT GUNNEN WE ZE ALLEMAAL.**

Dat verweven we ook in ons onderwijs. We weten niet hoe lang deze situatie nog duurt, maar onze wens is om kinderen vanaf twee jaar op te vangen. Hoe eerder ze de taal leren, hoe sneller dat het gaat. Bovendien zien we dat de kinderen met plezier naar ons kindcentrum gaan en stappen maken in hun ontwikkeling. Dat gunnen we ze allemaal."

KINDCENTRUM PAPENVOORT DOOR DE OGEN VAN OEKRAÏENSE OUDERS EN KINDEREN

Meer dan een half miljoen Oekraïense kinderen zijn begonnen aan een nieuw schooljaar op een school in de Europese Unie. Kindcentrum Papenvoort opende in het voorjaar haar deuren voor Oekraïense leerlingen en is in het nieuwe schooljaar uitgegroeid tot vijf klassen. Hoe ervaren deze kinderen en hun ouders het onderwijs in Nederland? De Oekraïense journalist Olha Zhuravlova, moeder van een zoon die ook les krijgt op Papenvoort, schrijft erover.

Onderwijs neemt een grote plaats in het leven van de Oekraïense ouders in. Kinderen in Oekraïne beginnen hun reis op school wanneer ze 6 of 7 jaar oud zijn. Als ze klaar zijn met de kleuterschool nemen ze plechtig afscheid van hun kindertijd om naar de volwassen wereld van school te gaan, waar lessen op hen wachten. Veel lessen. Oekraïense kinderen houden niet van school. Het onderwijssysteem lijkt nog steeds

HET ONDERWIJSSYSTEEM LIJKT NOG STEEDS ERG OP HET SOVJETSISTEEM, MET OVERMATIGE WERKDruk, FORMALISME, EEN STANDAARDSET VAN ONDERWERPEN DIE GEEN REKENING HOUDT MET DE INTERESSES EN CAPACITEITEN VAN KINDEREN

erg op het Sovjetsysteem, met overmatige werkdruk, formalisme, een standaardset van onderwerpen die geen rekening houdt met de interesses en capaciteiten van kinderen. Mijn zevenjarige zoon Lev leerde in Papenvoort van de oudere kinderen die al naar school gingen in Oekraïne dat school slecht is. Ik vroeg hem om niet overhaast conclusies te trekken, maar zelf te gaan ervaren hoe school is. En nu

gaat hij vrolijk en gelukkig naar school. Het is onderdeel geworden van zijn normale kindertijd.

Niet veel huiswerk

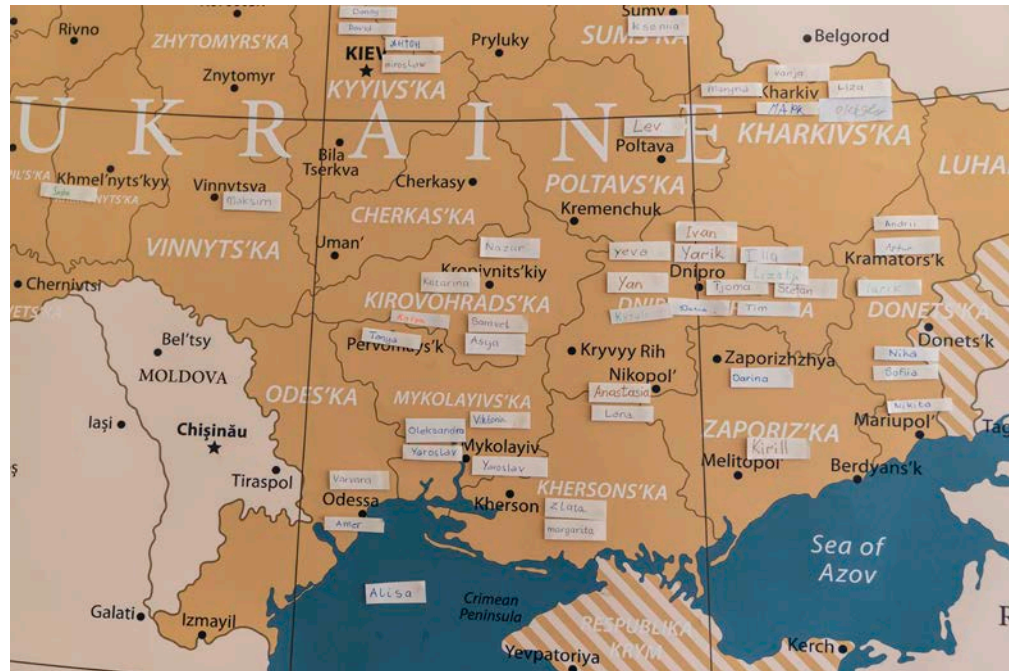
Onderwijs is in Oekraïne verplicht. De meeste ouders beschouwen hoger onderwijs ook als verplicht voor hun kinderen, dus vanaf de eerste klassen beginnen ze te worstelen voor hoge scores op het rapport. Zij helpen hun kinderen bij het voorbereiden van tal van huiswerkopdrachten. Ze tekenen,

HET ONTBREKEN VAN VEEL HUISWERK OP DE PAPERVOORTSCHOOL WAS EEN GROOT GENOEGEN VOOR DE OUDERS.

maken knutselwerkjes van bladeren en eikels, lossen problemen op en schrijven teksten. Het ontbreken van veel huiswerk op de Papenvoortschool was dan ook een groot genoeg voor de ouders.

Nieuwe vrienden

Alla kwam met haar moeder en

zevenjarige dochter Eva uit de stad Dnipro, een van de grootste steden van Oekraïne. "Mijn dochter Eva is in juni in Papenvoort naar school gegaan, vrijwel direct nadat we in Nederland waren aangekomen. Ik wil graag dat Eva Nederlands leert, dus ik ben blij dat het onderwijs door Nederlandse leer-

krachten in het Nederlands wordt gedaan. Het curriculum hier en in Oekraïne is anders, dus hebben we besloten dat Eva parallel aan de Nederlandse school haar opleiding op afstand zal voortzetten op een Oekraïense school." Eva mist haar klasgenoten in Oekraïne, maar zegt dat ze al nieuwe vrienden heeft

gemaakt op haar nieuwe school. "Het is moeilijk voor mij om te begrijpen wat de leraren zeggen, maar ik hou van tellen en spelen op school. Ik denk dat ik het hier wel heel leuk ga vinden."

Een natuurlijk leerproces

Het programma en de aanpak van het onderwijs in Oekraïne en Nederland verschillen echt aanzienlijk. In Oekraïne is het onderwijs gericht op het leren van formules en regels, terwijl in Nederland meer aandacht wordt besteed aan persoonlijkheid, socialisatie en ontwikkeling van de individualiteit van het kind. De relatie tussen leerkracht en leerling wordt anders opgebouwd. Het is niet gebaseerd op onderwerping, maar op respect. Zelfs voor de kleinste kinderen. Een van de sterke punten van onze Nederlandse school is de acceptatie van het feit dat ieder kind uniek is. Geen ontkenning, geen dwang, maar erkenning en acceptatie. Kinderen willen spelen en ontdekken, en dat kunnen ze doen

EEN VAN DE STERKE PUNTEN VAN ONZE NEDERLANDSE SCHOOL IS DE ACCEPTATIE VAN HET FEIT DAT IEDER KIND UNIEK IS.

op een school die hun behoeften en het recht om kind te zijn erkent. Wandelen in de frisse lucht, spelen, derwijs leren en creativiteit maken het leerproces niet dwingend maar natuurlijk.

Ander wereldbeeld

De huidige oorlog is een tragedie voor ons land, met tienduizenden slachtoffers. Maar tegelijkertijd is dit een kans voor ons volk om beter en sterker te worden en voor altijd de banden met het Sovjetverleden te verbreken. De impact van het verblijf van de Oekraïense kinderen in Nederland op hun wereldbeeld is ongetwijfeld groot. We zullen allemaal andere mensen zijn als we terugkeren naar ons land, dat na de oorlog ook zal zijn veranderd.

DE IMPACT VAN HET VERBLIJF VAN DE OEKRAÏENSE KINDEREN IN NEDERLAND OP HUN WERELDBEELD IS ONGETWIJFELD GROOT.

MEER INFORMATIE?

Neem contact op met Marike Vast:

Kindcentrum Papenvoort
Papenvoort 21
9447 TT Papenvoort
06-82099441
Papenvoort@ckcdrenthe.nl

Marike Vast en Anna Foget werken beide ook op andere Kindcentra van CKC Drenthe.

COLOFON

Tekst: BOP onderzoek en communicatie, Groningen
Foto's: Reyer Boxem
Grafisch ontwerp: Rita Ottink, Kantens